

[Indenrigsministeren.]

den Stilling, Venstrepartiet indtog i Fjor, har jeg paa dette Punkt ændret Lovforslaget, idet jeg ønsker at gøre mit yderste for at skabe Mulighed for en Videreudvikling af den Grundskyldlovgivning, som vi har. Der er ganske vist den Mulighed, at Partiet Venstre, hvad nogle Udtalelser fra Partiets Side i Fjor kunde tyde paa, vil nægte at gaa med til ethvert yderligere Skridt ad Grundskyldvejen. Men i saa Tilfælde vil i hvert Fald nærværende Lovforslag give Partiet Lejlighed til aabent at bekende Kulør, saa at der ikke bliver Mulighed for at skyde sig ind under, at en bestemt Form er Partiet imod.

Den Ændring, der her er foreslaaet, findes i Lovforslagets § 1 under Ændringerne i den nuværende Lovs § 3. I Stedet for at overlade Skatteomlægningen til Kommunernes eget Skøn, bestemmes det her, at den kommunale Ejendomsskyld fremtidig skal paa-lignes Ejendommene med en bestemt Promille af det Beløb, hvormed Vurderings-summen til Ejendomsskyld i Skatteaaret 1930—31 oversteg Ejendommenes Grundværdi, efter at der paa hver enkelt Ejendom er fradraget et Beløb af 10 000 Kr. plus 1 000 Kr. for hver Beboelseslejlighed, som Ejendommen omfatter udover een Lejlighed. Den Promille, der anvendes, kan dog ikke være højere end den for Skatteaaret 1930—31 anvendte. Det vil altsaa sige, at de nuværende Fradrag, der i samtlige Kommuner skal udgøre mindst 3 000 Kr. og for Landet højst 5 000 Kr., i Købstæderne højst 8 000 Kr. og i Hovedstaden højst 10 000 Kr., nu i alle Kommuner fastsættes til 10 000 Kr., paa samme Maade som det allerede er gældende ved Statens Ejendomsbeskatning, saaledes som de tre Partier her i Tinget enedes om det i 1922, idet der dog tillige udover de 10 000 Kr. fradrages 1 000 Kr. for hver Lejlighed udover een, saaledes som det allerede nu er tilladt efter den kommunale Ejendomsskatte-lov af 1926. I denne Hovedregel for Paalig-ningen gøres der dog, som man vil se i den nye Paragrafs første Stykke i Slutningen, en Undtagelse for Landkommunernes Vedkom-mende.

Som det tidligere er nævnt og vist tiltraadt fra alle Sider, er det ikke Hensigten ved denne Skatteomlægning at forskyde bestaaende Skatter fra det ene Erhverv til det andet. Det er ikke Hensigten i blandede Kommuner at overflytte Skatten fra de by-mæssige Bebyggelser til Landbruget, saa lidt som omvendt. For at undgaa dette er den her omtalte Undtagelse sat ind, og denne Undtagelse bestaar da i, at der sættes

den Grænse for Fradraget, at det aldrig maa overstige det hidtil i Kommunen gældende Fradrag med Tillæg af Ejendommens Grundværdi, saaledes at de 10 000 Kr. bliver Maksimum for Fradraget, men at Fradraget be-grænses til det hidtidige Fradrag plus Ejen-dommens Grundværdi, hvor dette samlede Beløb ligger under 10 000 Kr.

En Undersøgelse har vist, at disse Regler fører med sig, at der ikke i blandede Kom-muner sker nogen Forskydning af væsentlig Betydning fra den ene Kategori af Ejen-domme til den anden.

Der medfølger Forslaget en Oversigt over Virkningerne af denne Skatteomlægning i to Amtsraadskredse, Skanderborg og As-sens Amtsraadskreds. Ministeriet har maat-tet nøjes med at give Oplysning fra disse to Amtsraadskredse, idet Tilvejebringelsen af disse Beregninger er et meget betydeligt Ar-bejde. Man vil af disse Beregninger se, at de Forskydninger, der bliver Tale om, er ganske minimale. Tabellerne viser tillige Virkningerne af Skatteomlægningen for de forskellige Størrelsesgrupper indenfor Land-bruget. Som Hovedregel kan fastslaas her, at Ejendomsgrupperne indtil en Størrelse af 4—5 Tdr. Hartkorn vil faa en mindre Skatte-lettelse, medens Grupperne derover faar en mindre Skatteforhøjelse. Men det er saa smaa Forskydninger, at de maa regnes for uvæsentlige. Den her foreslaaede Skatte-omlægning vil imidlertid medføre, at 40 pCt. af den nuværende Ejendomsskyld i Land-kommunerne ophæves, og at til Gengæld Grundskylden øges med ca. 20 pCt.

Man kan nu rejse det Spørgsmaal, hvil-ken Betydning en saadan Omlægning vil have, naar den ikke medfører større For-skydninger mellem Grupperne. Som jeg havde Lejlighed til at redegøre for i Fjor, og som det vel efterhaanden ogsaa er al-mindelig anerkendt, kan der ikke herske nogen Tvivl om den samfundsmæssigt gun-stige Virkning af, at en saa stor Del af Ejen-domsskatterne som muligt hviler paa Jorden og ikke paa Bygningerne. Det betyder over-alt, at værdifuld Jord, der ikke udnyttes, eller udnyttes daarligt, i stigende Grad tvin-ges frem til bedre Anvendelse, eventuelt ved at den gaar over paa andre Hænder. I jo højere Grad de bestaaende Ejendomsskatter hviler paa Jorden, i des højere Grad har Jorden en Tendens til at komme paa de rette Hænder, det vil sige de Hænder, der udnytter den bedst. Det er efter min Mening af stor samfundsmæssig Betydning, at der indenfor Ejendomsbeskatningen sker en For-skydning over imod Beskatning af Jorden, og det Forslag, jeg her har den Ære at fore-